

Sygn. akt: I C 592/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Michalska-Księżyk
Protokolant:	st. sekr. sądowy Anna Chudzik

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2016 r. w Kędzierzynie-Koźlu

sprawy z powództwa (...) **Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego InSecura z siedzibą w W.**

przeciwko **M. Ł.**

o zapłatę

- zasądza od pozwanej **M. Ł.** na rzecz (...) **Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego InSecura z siedzibą w W.** kwotę 1.924,09 zł (słownie: jeden tysiąc dziewięćset dwadzieścia cztery złote 09/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22.03.2016r. do dnia zapłaty;
- zasądzone świadczenie w punkcie 1-szym wyroku rozkłada na 19 (dziewiętnaście) rat, przy czym 18 (osiemnaście) kolejnych rat w kwocie po 100,00 zł (słownie: sto złotych 00/100), natomiast rata nr 19 (dziewiętnaście) w kwocie 124,09 zł (sto dwadzieścia cztery złote 09/100) oraz odsetki ustawowe od należności głównej od dnia 22 marca 2016 r. do dnia 9 sierpnia 2016 r., z zaznaczeniem, iż raty będą płatne miesięcznie począwszy od września 2016 r. do ostatniego dnia każdego miesiąca, z zastrzeżeniem, iż w przypadku uchybienia spłaty którejkolwiek z rat cała pozostała należność do zapłaty staje się natychmiast wymagalna;
- odstępuje od obciążenia pozwanej **M. Ł.** kosztami procesu.

I C 592/16

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty InSecura w W. wystąpiła przeciwko **M. Ł.** z powództwem o zapłatę kwoty 1924,09 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22.03.2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że wierzytelność dochodzona przez powoda wynika z umowy pożyczki pieniężnej jaką pozwana zawarła z (...) sp. z o.o. Kredytodawca spełnił świadczenie na rzecz strony pozwanej wypłacając jej określoną w umowie kwotę tytułem udzielonej pożyczki. Wierzytelność przysługująca kredytodawcy została następnie przez niego wniesiona jako wkład niepieniężny (aport) komandytariusza do spółki (...) sp. z o.o. spółka komandytowa

na podstawie umowy spółki komandytowej. (...) sp. z o.o. spółka komandytowa umową przelewu wierzytelności zbyła wierzytelność względem pozwanego. M. Ł. nie wywiązała się ze swojego zobowiązania wynikającego z umowy pożyczki, a wezwana do zapłaty długu należności nie zapłaciła.

Na rozprawie w dniu 9 sierpnia 2016 r. pozwana przyznała fakt zawarcia umowy pożyczki oraz potwierdziła istnienie długu, argumentując, że z uwagi na trudną sytuację finansową nie jest w stanie jednorazowo zwrócić otrzymanej kwoty pożyczki. Pozwana wniosła o rozłożenie na raty kwoty pożyczki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana M. Ł. w dniu 26.02.2015 zawarła z (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością umowę pożyczki ratalnej o numerze (...) na kwotę 1570 zł. Umowa została zawarta na czas określony, rzeczywista roczna stopa oprocentowania dla spłaty pożyczki w ostatecznym terminie spłaty wyniosła 459,29 %. Zawierając umowę strona pozwana zobowiązała się do zwrotu pożyczki wraz z należnościami ubocznymi, w szczególności prowizją za udzielenie pożyczki (i przedłużenie pożyczki), prowizją serwisową, opłatą odszkodowawczą i kosztami w terminie i na zasadach określonych precyzyjnie w umowie. Pożyczkodawca spełnił świadczenie na rzecz strony pozwanej wypłacając jej określoną w umowie kwotę tytułem udzielonej pożyczki.

Dowód:

Wniosek o udzielenie pożyczki k. 39,

umowa pożyczki ratalnej k. 40-45

Wierzytelność przysługująca (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.przeciwko M. Ł.wynikająca z umowy pożyczki z dnia 26.02.2015 o nr (...)została wniesiona przez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P., jako komandytariusza, tytułem wkładu niepieniężnego (aportu) do spółki (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w W.na podstawie, zawartej w dniu 27 listopada 2015 r. w formie aktu notarialnego przed J. K.- notariuszem w W., (...) Spółki Komandytowej, Repertorium A (...).

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w W. Umową Przelewu (...) nr (...) z dnia 28 grudnia 2015 roku zbyła wierzytelność względem strony pozwanej na rzecz (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty InSecura z siedzibą w W.. Na podstawie przedmiotowej Umowy Przelewu (...) nr (...) powód nabył względem strony pozwanej sporną wierzytelność.

Bezsporne, a ponadto dowód z umowy przelewu wierzytelności k. 46-65

Powód pismem wysłanym dnia 13.01.2016 roku poinformował stronę pozwaną o dokonaniu przelewu wierzytelności na rzecz (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty InSecura w W. oraz wezwał stronę pozwaną do uregulowania należności.

Dowód:

pismo kierowane do powódki z 08.01.2016 r. k. 34-37

Wezwanie pozwanego do zapłaty długu jest bezskuteczne.

Bezsporne

M. Ł.utrzymuje się z emerytury w wysokości 1.690,00 zł, z czego 510,00 zł podlega zajęciu komorniczemu. Do dyspozycji pozwanej pozostają środki finansowe w wysokości 1.190,00 zł. Pozwana podjęła pracę w (...) jako sprzątaczką za wynagrodzeniem w wysokości 350 zł, z czego komornik pobiera 170,00 zł. Innych dochodów nie posiada. Pozwana sama prowadzi gospodarstwo domowe. M. Ł.posiada ponadto zobowiązania w postaci: raty w (...)Kredyt w kwocie 414,00 zł miesięcznie na kredyt w wysokości 6.000zł i 12.000zł tytułem ubezpieczenia, drugi

kredyt w banku (...), w którym płaci 267 zł raty miesięcznej kredytu na kwotę 18.000,00 zł, z czego do zapłaty zostało 8 lub 7 tysięcy. Łączna wysokość zadłużeń komorniczych wynosi ok. 5.000,00 zł.

Dowód:

Przesłuchanie M. Ł. w charakterze pozwanej k. 104

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Dokonując ustaleń faktycznych sąd oparł się na niespornych twierdzeniach stron o okolicznościach faktycznych oraz dowodach z dokumentów, nadto na przesłuchaniu pozwanej.

W myśl art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktów spoczywa na osobie, która wywodzi z nich skutki prawne oraz art. 3 k.p.c. zobowiązujący strony do dawania wyjaśnień, co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiania dowodów. Ciężar dowodu spoczywa na powodzie, aż do udowodnienia faktów będących podstawą żądania. Później następuje jego przesunięcie na stronę pozwaną.

Jak stanowi art. 354 § 1 k.c., dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego.

W świetle art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Stosownie zaś do treści przepisu art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Pożyczka stanowi umowę stypizowaną w kodeksie cywilnym. Jej istotę stanowi przeniesienie przez pożyczkodawcę na pożyczkobiorcę określonej ilości pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko, co do gatunku, za jednoczesnym zobowiązaniem się pożyczkobiorcy do zwrotu pożyczkodawcy tej samej ilości pieniędzy albo tej samej ilości rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości (art. 720 §1 kc).

W ocenie sądu strona powodowa wykazała zasadność roszczenia, tak w zakresie zaciągniętej pożyczki i faktu jej niespłacenia w umówionym terminie jak również wysokości długu. Z tej przyczyny sąd uwzględnił zgłoszone żądanie. W toku procesu M. Ł. przyznała (art. art. 229 k.p.c.), że zawarła z (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. umowę pożyczki, której w umówionym terminie nie zwróciła. W toku postępowania w niniejszej sprawie pozwana nie złożyła oświadczenia, że okoliczność wniesienia wierzytelności tytułem wkładu i zbycia jej następnie w drodze cesji przyznaje lub poddaje w wątpliwość, faktom tym wyraźnie też nie zaprzeczyła. Sąd, na podstawie dowodów zgromadzonych w sprawie uznał za udowodnione okoliczności tak wniesienia wierzytelności w formie aportu jak też cesji praw, a tym samym posiadania przez powoda tytułu prawnego do wierzytelności. Tytuł prawny do wierzytelności został przez stronę powodową w sposób właściwy udokumentowany, poprzez dołączenie umowy spółki komandytowej zawartej w dniu 27 listopada 2015 r. W załączniku do dokumentu zindywidualizowano wierzytelność względem pozwanej.

Za udowodnioną należało uznać także zasadność i wysokość dochodzonego roszczenia. Pozwana nie kwestionowała wysokości żądania, stąd mając na uwadze wyniki całego postępowania, sąd fakt ten uznał za przyznany /tzw. milczące przyznanie – art. 230 k.p.c./. Podstawą takiego uznania jest domniemanie, że niezaprzeczone przez stronę przeciwną okoliczności faktyczne są prawdziwe. Artykuł 230 k.p.c. w tym przypadku operuje fikcją przyznania przez stronę przeciwną przytoczonych okoliczności faktycznych. Fikcja ta ma o tyle zastosowanie, o ile w aktach sprawy nie znajdują się dowody, których treść nasuwa wątpliwości co do prawdziwości tych okoliczności. Domniemanie ich prawdziwości nie może mieć miejsca, o ile okoliczności te budzą wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy /art. 229 in fine k.p.c./ - por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2002 r. sygn. IV CKN 496/01

Powód dołączył umowę pożyczki, poszczególne części składowe składające się na wysokość roszczenia odpowiadają treści zawartej umowy.

Powodowi przysługują ponadto dalsze odsetki ustawowe od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Stąd ich zasądzenie jest uzasadnione z tym zastrzeżeniem, że od dnia 01.01.2016r. wysokość odsetek nie może być wyższa niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie.

Sąd na wniosek pozwanej rozłożył na raty zasądzone świadczenie (art. 320 k.p.c.) uznając, że w sprawie zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności. Świadczenie zostało rozłożone na raty miesięcznie w kwocie po 100 zł, zgodnie z deklaracją złożoną przez pozwaną na rozprawie o wysokości obciążenia umożliwiającego realną spłatę. Pozwana, jakkolwiek pozostaje w ustroju małżeńskim ustawowym sama prowadzi gospodarstwo domowe, jej zasadniczym dochodem jest świadczenie emerytalne w wysokości 1.690,00 zł, które na poczet innych długów podlega częściowemu zajęciu komorniczemu. Pozostała kwota jaką dysponuje pozwana nie jest znaczna, stąd nie będzie w stanie jednorazowo zapłacić kolejnego długu. Dodatkowy dochód jaki otrzymuje też jest niewielki. Z tych też przyczyn przy rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu sąd zastosował art. 102 k.p.c.

Biorąc pod rozwagę poczynione ustalenia faktyczne, treść przywołanych przepisów prawa oraz przeprowadzone rozważania należało orzec jak w sentencji.